

delse med fremsættelsen som i bemærkningerne først og fremmest er begrundet i hensynet til retsfølelsen.

Kl. 9.20

Det fremgår, at regeringen ikke lægger vægt på, om lovforslaget kan tænkes at få en egentlig effekt. Man siger faktisk fra mange af de høringsberettigedes side, at man fra regeringens side tilsyneladende overhovedet ikke går ind og overvejer, set ud fra nogle faglige aspekter, de skadevirkninger for de dømtes rehabilitering og øvrige fremtid, som de ønskede strafs-kærpelsler kan tænkes at medføre.

Vi er også bekymrede for, hvilke konsekvenser strafs-kærpelsler vil få i forhold til udviklingen inden for Kriminalforsorgen. De danske fængsler er i forvejen overbelagte, og derfor vil en yderligere belastning indiskutabelt få uheldige følger i forhold til det daglige fængselsmiljø. Det er ikke alene i forhold til forholdet mellem fanger og personale, men vi ser også med bekymring på den situation, som et i forvejen meget trængt personale må forventes at få med det her forslag.

Det kan frygtes, at arbejdet med at resocialisere de indsatte specielt i forhold til behandlingsprogrammer, som Kriminalforsorgen i de senere år har iværksat, og som er forudsætningen for, at man til stadighed kan arbejde på at sikre den enkelte borger den størst mulige tryk-hed, simpelt hen ikke vil ske.

Vi er også bekymrede, når vi ser på de økonomiske og miljømæssige belastninger af fængselsvæsenet. De vil blive skærpet i forhold til bebudede indskrænkninger i adgangen til udgang og orlov for de indsatte. Heller ikke her ser vi, at man med det faktiske forslag overhovedet har nogen begrundelse i relation til faktisk misbrug af gældende udgangsordninger, og vi ved, at vores udgangs- og orlovsordninger har veldokumenterede fordele med hensyn til fangernes kontakt med familie og det almindelige samfund under afsoning og dermed altså også for deres chancer for senere reintegration.

Udgangsordningerne er af gunstig betydning for miljøet inden for murene. Det letter en del af den spænding, der ellers karakteriserer lukkede institutioner, og jeg skal ikke lægge skjul på, at vi ikke mindst er bekymrede for de indsatte, der nægtes udgang på grund af manglende familietilknytning.

Nu kunne jeg forstå, at ministeren i relation til det foregående forslag anerkender de økono-

miske problemer, der er i forhold til domstolene set i relation til det merarbejde, der naturligt vil komme. Jeg håber på samme måde, at man fra justitsministerens side også vil anerkende de økonomiske problemer, som meget klart er blevet tilkendegivet fra Kriminalforsorgens side i forhold til den merbelastning, der her bliver lagt op til.

I den forbindelse ved jeg godt, at vi har rost – og det vil jeg egentlig også godt gøre nu – de tiltag, som ministeren lægger an til i forhold til de tiltag, der er lagt an i forhold til en bedre bekæmpelse af stofmisbrug i Kriminalforsorgens institutioner.

Der har været en arbejdsgruppe under Kriminalforsorgen, som har udarbejdet en rapport om øget indsats mod misbrug af narko i vores fængsler. Det glæder mig, at ministeren tager det med i det her forslag. Det er vi tilfredse med, også fordi det er en videre opfølgning af den linje, som den forhenværende justitsminister rent faktisk lagde an til.

Men netop når jeg tager fat i det på det her tidspunkt, skyldes det, at vi egentlig er lidt forundrede over, at når vi ser et udkast til den finanslov, som var til behandling her i efteråret, og når vi ser de udspil, der lå fra Venstre i den forbindelse – jeg formoder, at de også i relation til forslagene her har haft en vis indflydelse – at der har man rent faktisk lagt an til, at en yderligere bekæmpelse af narko i vores fængsler og arresthuse akkurat som anslået af Kriminalforsorgen selv vil medføre en ekstra merbevilling på 25 mio. kr.

Derfor forekommer det måske en lille bitte smule interessant, men også uansvarligt, at man nu fra den selv samme regering vælger at sige, at den her ekstraordinære indsats omkring bekæmpelse af narko i vores fængsler kan man altså gøre uden at ville lægge en merbevilling ind.

Kl. 9.25

Derfor kan jeg ikke lade være med her ved tredjebehandlingen at spørge ministeren: Hvad er egentlig grunden til, at man ikke mener, at det vil få nogen økonomisk indvirkning i forhold til Kriminalforsorgens institutioner, når man selv fuldstændig, jf. det udspil, der lå i efteråret, rent faktisk lagde an til, at det vil koste 25 mio. kr.? Hvad er grunden til, at det ikke figurerer i det her forslag? Hvad er grunden til, at man ikke mener, at det nu koster 25 mio. kr. mere?

Hermed sluttede forhandlingen.